

SEMENTANDO UN FUTURO SEN VIOLENCIA MACHISTA

Un ano máis saímos a rúa o 25 de Novembro, Día Internacional contra a Violencia de Xénero, para esixir o fin da violencia contra as mulleres e reclamar de toda a sociedade a súa implicación na construción dunha sociedade sen violencia.

E para construír esa sociedade sen violencia machista, aínda que é imprescindible, non abonda coa elaboración de leis, non chega coa atención ás vítimas; non é suficiente coa sensibilización das profesionais que atenden ás mulleres que sofren ou sufriron violencia. É un deber de toda a cidadanía rexeitar as bases que sustentan esa violencia, e estar alerta e pendentes das discriminacións que sufrimos só polo feito de sermos MULLERES.

A violencia de xénero é froito da desigualdade. Esa desigualdade, forma parte da estrutura da nosa sociedade, que asigna a homes e mulleres diferentes papeis e diferente poder según o seu sexo.

Dende a nosa infancia, exclúenos de ámbitos que supostamente non son propios das nenas, e educámonos para asumir determinados roles sen atender a nosa individualidade. Nese mesmo intre, estamos xa a sufrir a desigualdade. Para rematar con isto, temos un papel moi importante como axentes socializadores das crianzas para educar na IGUALDADE, para esixir a COEDUCACIÓN dende os centros de ensino, para non agardar que por ser nenas sexamos pavisas, submisas e resignadas. Porque temos DEREITO a ser cómo queiramos ser, sen ter que adoptar os valores masculinos de: frialdade, agresividade, competitividade, etc.

Ademáis de nalgúns ámbitos familiares e relixiosos, transmítese a desigualdade a través dos medios de comunicación, dos anuncios publicitarios, das series de televisión, da industria da música, do cinema, etc. Facendo pasar por bos e naturais, uns valores, roles e modelos ficticios que non procuran o noso desenvolvemento como persoas únicas e irrepetíbeis; senón a estandarización de cánons occidentais para beneficio de intereses comerciais e capitalistas.

Perpetúase a desigualdade no mercado de traballo coa discriminación salarial, coa segregación e a minusvaloración do traballo das mulleres, coa precarización do emprego feminino. Se materialmente mulleres e homes non accedemos aos mesmos traballos, se ademáis non cobramos o mesmo por traballos de igual valor, estáse a perpetuar a nosa suposta inferioridade, , contribuindo así, á feminización da pobreza.

Perpetúase a desigualdade cando ás mulleres se lles responsabiliza do traballo de coidado e se infravalora ese traballo cando a conciliación laboral e familiar se fai a costa de que as mulleres fagamos dobre xornada de traballo.

Hoxe, máis que nunca, faise imprescindible a articulación internacional do movemento feminista para transformar o mundo. Nun momento no que o capitalismo neoliberal está a colapsar e os poderes patriarcales pretenden a súa refundación, a Marcha Mundial das Mulleres, como movemento feminista e anticapitalista, non vai permitir a continuidade dun sistema que reproduce a desigualdade e a violencia de xénero. Do mesmo xeito, que sairemos á rúa se as administracións, atendendo aos intereses do capital, recortan os servizos públicos ou as políticas de igualdade.

Igual que nunha horta, se queremos ter froitos temos que sementar antes, se queremos unha sociedade sen violencia teremos que sementar os tomates da autoestima, as acelgas do respecto, os pementos da diversidade, o millo da tolerancia, as patacas da corresponsabilidade, as cenouras da coeducación, as castañas da paridade, os allos dunha sexualidade sen tabúes, as landras da solidariedade, os repolos da xustiza, as ervillas da equidade... Pero sabemos, que non só é necesario sementar. Día a día, hai que ir sacando as malas herbas: o menosprecio, a prepotencia, a misoxinia, a intolerancia...

Temos que traballar conxuntamente, para sementar un futuro sen violencia machista. Conseguirémolo sementando os valores da paz, a xustiza, a igualdade, a solidariedade, o respecto e a liberdade. Conseguirémolo, cando toda a sociedade asuma a riqueza que supón a diversidade de razas, pobos, linguas, ideas, culturas, SEXOS... E cando eses mesmos valores inspiren ás relacións afectivas, sexuais e de convivencia. Conseguirémolo, cando vivamos en liberdade sen medo aos encasillamentos, ás opcións sexuais, ao corpo, ás opinións. Conseguirémolo, cando sintamos que todas as persoas temos os mesmos dereitos polo feito de serlo. Conseguirémolo, cando a verdadeira xustiza governe a vida das persoas, dos pobos, do mundo e do planeta.

SEMENTEMOS UN FUTURO SEN VIOLENCIA MACHISTA!

25 NOVEMBRO 2008

MANIFESTACIÓN **VIGO:** Saída da Rúa do Príncipe ás 20.00
CONCENTRACIÓNS **SANTIAGO:** 20.30 na Praza do Toural
PONTEVEDRA: 20.30 na Praza 8 Marzo **CORUÑA:** 20.30 no Obelisco
OURENSE: 12.00 na Praza Maior **FERROL:** 20.00 na Praza 8 Marzo

